

ת"פ 59471/08 - מדינת ישראל נגד אחמד חוסין

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 59471-08 מדינת ישראל נ' גית(אחר/נוסף)
ואח'

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בענין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אחמד חוסין
הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתווך, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, ביום 30.12.20, בעיריות של גניבת רכב והחזקת כלי פריצה לרכב.

הנאשם, יחד עם נאים נוספים באותו תיק (להלן - נאשם 1, נאשם 2) ואדם אחר (להלן - الآخر) נסע עם כולם ברכבו מסוג טויטה (להלן - הטויטה) ליישוב אלעד. הנאשם החנה הרכב, נאשם 1 והآخر ירדו ממנה, פרצו לרכב מאזדה השיר למצלון בתיק והתניעו אותו.

הآخر ונאשם 2 שבו לטויטה בעודו נאשם 1 נהג במאזדה שנפרצה לכיוון כביש 444 ובאחד הצמתים נעצר על ידי שוטרים.

הנאשם, נאשם 2 והآخر נסעו אף הם בטויטה לכיוון כביש 444 שם נעצרו על ידי שוטרים.

בחיפוש שנעשה בטויטה לאחר מכן, נמצא מחשב המתאים לרכב מסוג מאזדה.

מכוח הסדר הטיעון נשלח הנאשם לקבלת תסקירות שירות מבנן. המאשימה הצהירה כי תעתרור לעונש של מאסר בפועל.

הנאשם היה עצור מיום 19.8.20 - 2.9.20 ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבלים כאלה אחרים.

תסקירות שירות המבחן:

מהתסaurus עולה כי הנאשם נעדך עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית, שביצע את העבירות כתוצאה מלחץ חברתי, חש בושה על כר והמרקחה מנוגד לאורח חייו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם כוחות חיובים ושייפוט לתפקוד תקין ונורטטיבי.

עוד התרשם כי הנאשם נגרר לאירוע על רקע רצון להשתיכות חברתית וחוסר מודעות מספקת לסכנות והשלכותיה, כשבמקביל נמנעה מהפעלת שיקול דעת בוגר, בין היתר על רקע גילו הצעיר.

ה הנאשם נטל אחריות מלאה לעבירות והביע חריטה גדולה על ביצוען.

שירות המבחן מצא כי ההליך המשפטי, המעצר והתנאים המגבילים, חידדו אצל הנאשם את גבולות המותר והאסור, ומהווים גורמי סיכון לשיקום והימנעות מהתנהגות עברינית.

בשל כל אלה המליך שירות המבחן באופן חד משמעי שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל באשר השלכותיו על הנאשם תהינה פוגענית להפתחותו ועתידו. במקביל המליך השירות להסתפק בעונש קצר של מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה את הערף המוגן שנפגע כשמירה על בטיחון הציבור ואני מקבל עמדתה.

לטענת המאשימה הנאשם לקח אחריות מצומצמת בלבד לעבירה, העבירה בוצעה תוך תכנון מוקדם, הראיה - מחשב הרכב המסיע לפירצת רכבים שנמצא ברכבו של הנאשם.

מתחם העונשה שעתරה לו המאשימה נע בין 13-22 חודשים מאסר, ועל רקע היעדר עבר פלילי לנימוק בקשה המאשימה לקבוע לו עונש בתחרית המתחם - 13 חודשים, בתוספת עונשה נלוית.

הסגנו טען כי מתחם העונשה רחב יותר ומתחילה ממאסר בעבודות שירות עד מאסר בפועל בגין מספר חודשים.

הדגיש כי הנאשם לקח אחריות שלמה לעבירה, טען כי הנאשם מוכר כנכה בעקבות תאונת שעבר, והפנה לחוות דעת הממונה בה נכתב כי הנאשם יכול לבצע עבודות שירות במוגבלות לאור מצבו הרפואי.

עוד טען כי משור תקופת התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם צריכה להיות שיקול בעונשו, היעדר עבר פלילי או תיקים פתוחים, כל אלה מובילים לכך שבית המשפט צריך להסתפק במאסר בעבודות שירות ברף התחתון של המתחם.

הנאשם הביע צعرو וחרטתו, אמר שלמד את הלקח וביקש שלא יוטל עליו מאסר בפועל.

דין והכרעה:

הצדדים נחלקים בשתי סוגיות:

האחת - מהו מתחם הענישה הראווי והנווג בעבירות של גניבת רכב

השנייה - מה צריך להיות עונשו של הנאשם

באשר לסוגיה הראשונה :

עמדתי היא שמתחם הענישה בעבירות של גניבת רכב צריך לנوع בין מאסר בן 9 חודשים שיכול וירוצח בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל.

עמדתי נובעת, מחד, מה"רעה החולה" המגולמת בעבירות גניבת הרכב, בין שמדובר במכת מדינה ובין מחומרת הפגיעה בערכיים המוגנים של בטחון הציבור ורכשו, הקלות היחסית בה ניתן לבצע עבירות אלה, והשפעתן על מדדים כלכליים אוטם משלם, בסופו של דבר, הציבור הרחב.

מайдך, אני סבור שאינטראסים ציבוריים רחבים נוספים מחייבים מתן אפשרות לבית המשפט לעונש עברייןים בענישה חמורה - אך כמו שאינה קרוכה בכללאה אחריה סORG ובריח ממש, בשל השפעתו השלילית של הכלא על נאיםים שעוזרתם הראשונה, ו"תרומתו" לחזרתיות ול"פיתוח" נפש עברייןית מקומ בו לא הייתה קיימת בראשית הדברים.

כל שאין מדובר ב"שיקום" אלא בנסיבות אחרות מובהקות, כגון גיל צעיר והיעדר מוחלט של עבר פלילי, אלמלא תחול תחיתית המתחם בענישה שאינה קרוכה בכללאה של ממש, יהיו ידיו של בית המשפט כובלות מעתן משקל לשיקולים ולאינטראסים הציבוריים הנכבדים הללו.

תחילה קבועת מתחם הענישה אמונה בעקרון ההלימה, אלא שלא מצאתו כי (בניגוד לעבירות רבות, קשות, ונפוצות אף יותר) קיים "כלל" כלשהו המחייב כי דזוקא עבירות גניבת רכב יחייבו - מבחינת ההלימה - מאסר אחריו סORG ובריח,

עמוד 3

ambilי להמעיט כהוא זה בחומרתן, ובהתחשב מכלול האינטרסים הציבוריים הקיימים, לרבות ההרתעה הציבורית.

גם בפסקיקה הנוגעת ניתן למצוא מקרים בהם הרף התחתון של מתחם העונשה מצוי במאסר שניtin לרצותו בעבודות שירות, אף שרוב הפסקיקה מדברת במאסר בפועל ממש.

(ר' לדוגמה ת"פ 43771-01-17, מ"י נ' סמארה, שלום ירושלים (ניתנה 21.1.18) והפסקיקה המוצטטת במסגרתו.)

גם בפסקיקה שאזכיר הסגנור של המותב דין בת"פ 19-09-63540, מ"י נ' ג'ולאני (שלום ירושלים, ניתנה 20.11.20) דובר במאסר בעבודות שירות **"لتקופה כמעט מלאה"**.

באשר לשוגיה השנייה:

לקולא אזקוף לטובת הנאשם את הودאותו המהירה ולקיחת האחריות המלאה על העבירה.

עינתי היבט בתסקירות שירות המבחן ולא מצאתי רמז לכך שה הנאשם לקח אחריות חלקית או מצמצמת, לדברי המאשימה. אמריתו שנגזר אחורי חבריו אינה ממעיתה מאחריותו כהוא זה אלא רק מסבירה את הלה נפשו בעשותו את מעשינו.

עוד אזקוף לטובתו את גילו הצער בעת ביצוע העבירה ואת התנאים המגבילים בהם שהה תקופה משמעותית לא הפרתם. ולבסוף - אולי גם בעיקר - היעדר עבר פלילי, והיות המעשה חריג מאד לאורח חייו, כפי שצין שירות המבחן.

מנגד,לקחתי בחשבון את חומרת העבירה, את התכנון בדמות הצעדיות במחשב רכב שליווה אותה, ואת חלקו של הנאשם - אשר הגיע עם חבריו ברכבו ל"אייטור" הרכב הגנוב, בעבירה.

לפיכך, לא מצאתי, בהתחשב בכלל השיקולים, כי ניתן לטעון מסקל להמלצת שירות המבחן למאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה בלבד. די בהשארתו של הנאשם מחוץ לסורגי הכלא כדי לענות על השיקולים שהביאו את שירות המבחן להמלצתו.

בהתחשב בכל אלה אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 9 חודשים בגיןימי מעצרו של הנאשם, המאסר ירוזה בעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. תחילת ריצוי המאסר ביום 1.4.22.

2. מאסר למשך 7 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום אחד העבירות בהן הורשע לפני.

.3. קנס בסך 3000TL או 15 ימי מאסר. הকנס יקוזע כנגד הפקודה שהפקיד הנאשם ויתרתו תשולם עד ליום .1.5.22

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בתוך 45 ימים מיום.

המציאות תעבור העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.